

Boriti se za ljubav

Biskup Jaime Fuentes, koji je živio u istoj kući sa svetim Josemarijom Escriva, napisao je knjigu o svojim uspomenama na svetog Josemariju: u životu nekoga tko teži prema svetosti, i najsitnija činjenica zaista može biti sveta. To ga je uvjerenje navelo na objavljivanje knjige Luchar por amor („Boriti se za ljubav”), kratke knjige memoara: „Deset sam godina živio i radio s Osnivačem Opusa Dei

18.01.2013.

Mons. Jaime Fuentes rođen je u Montevideu, Urugvaj, novinarstvo je studirao na Sveučilištu Navarra, doktorirao je i teologiju na istom Sveučilištu. 1967., dok je bio mladić, preselio se u Rim, gdje je živio u istoj kući u kojoj je živio i sveti St Josemaria Escriva. 1973.godine zaređen je za svećenika i 1974. se vratio u Montevideo. Posljednjih je deset godina biskup biskupije Minas, Urugvaj.

Činjenice su svete

1921.godine britanski je novinar C. P. Scott uveo izraz: „Komentar je slobodan, ali činjenice su svete.“

Biskup Jaime Fuentes dao je dublje značenje drugom dijelu ove izreke u knjizi koju je napisao o svojim uspomnama na svetog Josemariju: u životu nekoga tko teži prema svetosti, i najsitnija činjenica zaista može biti sveta. To ga je uvjerenje navelo na objavljivanje knjige

Luchar por amor („Boriti se za ljubav”), kratke knjige memoara: „Deset sam godina živio i radio s Osnivačem Opusa Dei, od 1964. do 1974. (...). Vrijeme je prošlo, a i vrlo male uspomene postale su istinsko blago.”

Ključ za osvajanje nagrade

Prva stranica Vaše knjige navodi dvije izjave. Jednu Senekinu, „Živjeti znači boriti se“, i drugu svetog Josemarije, „Ovo je naša sudbina na zemlji: boriti se za ljubav do posljednjeg trenutka“. Jednostavno pitanje, koja je razlika između njih?

Ljubav. Kada je tu ljubav, borba postaje sport, nadmetanje: „Znaš li da se u utrci svi trkači natječu, ali samo jedan prima nagradu?“ Rekao je sveti Pavao, jedan od najvećih zaljubljenika u Isusa Krista ikada. Nadmetanje je borba, a iako možeš izgubiti bitku, trebaš nastaviti s

nadmetanjem. To sam naučio od svetog Josemarije.

Kažete da je sveti Josemaria bio „majstor u umjetnosti stvaranja trenutka“. Možete li objasniti što to znači, i što Vas je nagnalo da to izjavite?

„Stvoriti trenutak“ jest izraz koji izražava potrebu: potrebu uvođenja ritma u posao, davanja vrijednosti osobnim susretima. Znači snažno tražiti bogatstvo u ljudskim srcima jer usred tolike strke i posla svijet bi se mogao pretvoriti u golemo „anonimno društvo“.

Sveti Josemaria učio je ljude da „stvore trenutak“. Njegova je formula za to bila prilično jednostavna, ali u isto vrijeme jako teška. Cijelog je sebe stavljao u svaku osobu i svaku situaciju. 1968.godine radio sam u uredu u sjedištu Opusa Dei u Rimu. Otac, sveti Josemaria, običavao je dolaziti i razgovarati s ljudima koji

su bili odgovorni za ovaj odsjek o različitim nadolazećim projektima. Nikada nije došao kao netko tko je na čelu i vidi probleme, ukazuje na rješenja i onda odlazi. Ono što mu je bilo najvažnije je: on je „stvarao trenutke“, pitajući za naše obitelji, zanimajući se za naše probleme, čak i one najsitnije.

Nemojte čekati da ostarite

Kako se sveti Josemaria nosio s prolaženjem vremena? Možete li se sjetiti slavljenja rođendana mons. Josemarije Escriva?

Da, 9.siječnja, 1968., njegov šezdeset i šesti rođendan. Sjećam se propovijedi na Misi koju je toga dana držao. Bilo je prisutno nekoliko desetaka mladića i rekao nam je da ne smijemo čekati da ostarimo kako bismo postali sveci. „To bi bila golema pogreška. Odsada, ozbiljno, radosno, veselo, po svom poslu – a sada je vaš rad učenje – posvetite taj

posao posvećujući sebe, znajući da ćete posvetiti druge ljude.“

Sjećam se i dana kada je jedan od nas slavio svoj četrdeseti rođendan. Bio je u mornarici. Za ručkom su mu dali brod kojeg mu je od papira izradio sveti Josemaria i na kojeg je napisao: „ $20 + 20 =$ vječno proljeće.“

Prolaženje vremena za neke je ljude traumatično; za njega je to bio poticaj za najbolje iskorištavanje sadašnjosti, dajući joj vrijednost u vječnosti po ljubavi kojoj je radio i najsitnije stvari.

Snovi i stvarnost

Neki ljudi na svece gledaju kao na mlade sanjare. Jeste li ikada čuli svetog Josemariju kako govori o ispunjenju tih snova?

Baš je na svoj je rođendan rekao da smo mi – mi koji smo bili tamo s njim – konkretno ostvarenje njegovih

snova: ljudi iz najrazličitijih okružja i zemalja, koji smo shvatili poruku o svetosti usred svijeta i sve smo uložili na to da tu poruku prenesemo dalje, od sjevera prema jugu.

Tog je istog dana rekao: „Danas je Djelo obitelj bez granica o rasi, jeziku ili nacionalnosti. Takve su Božje stvari, počinju male; dolaze nježnom snagom, otvaraju si put mrtvljenjem i žrtvama. Stabljika je rođena nakon što je sjeme umrlo, i tada dolazi cvijeće (...) a plodovi, plodovi ste vi (...). Sanjajte. Šezdeset šest mi je godina i moji su se snovi ostvarili, štoviše, ne osjećam se staro.“

Svi ciljevi

Za nekoga poput Vas, tko je želio postati novinar, nije li zaređenje za svećenika bilo bolno odricanje? Ukratko, kako je sveti Josemaria shvaćao poziv u svećeništvo?

Bog svakoj osobi daje milost da uspije izvršiti ono što on od nje želi: inače ne bih bio sposoban shvatiti samog sebe. 1964., kada sam s devetnaest godina otišao na Sveučilište Navarra studirati novinarstvo, da mi je tada netko rekao da ću postati svećenik i biskup, pomislio bih da je potpuno lud. A ipak... ne mogu dovoljno zahvaliti Bogu za sve što sam postigao rekavši da njegovom pozivu za svećenika. Sveti je Josemaria svećeništvo držao najvećim darom kojeg je Bog uopće mogao dati čovjeku, jer to znači služiti svakome pružajući otajstva Božja, kako kaže sveti Pavao. Za nekoga tko je član Opusa Dei, svećeništvo ne dolazi kao „kruna“ njegovog poziva na svetost; riječima svetog Josemarije to je „poziv koji Bog upućuje nekim ljudima da drugima služe na novi način.“ Što se ostalog tiče, još uvijek imam novinarski mentalitet – neprestano moram iznositi „vijesti“, i ja to

pokušavam raditi na način koji najbolje priliči mojoj publici.

Možete li se sjetiti nečega iz života svetog Josemarije što Vam sada pomaže, kao biskupu, u pastoralnom radu?

Jednom se u Rimu mons. Luis Sanchez Moreno, tadašnji biskup Perua, došao oprostiti od svetog Josemarije. On ga je poljubio u oba obraza, na jako očinski i nježni način, i jednostavno rekao: „Molit ću se za tebe da budeš sveti biskup.“ To je ono najvažnije; nemam ništa drugo za dodati.